

Stopáž výsledného videa

	Čas	Audio
Děti		<p>Paní Hana se od dětství chtěla stát učitelkou. Ale od přání malé holčičky, která si hraje s panenkami na školu k samotnému učení žáků však byla dlouhá a někdy pěkně trnitá cesta.</p> <p>Matka paní Hany patřila mezi kulaky. Při velkém znárodnování jim komunistická strana sebrala statek, pole a louky, které k němu patřily. Otec paní Hany byl voják z povolání. Díky tomu se paní Hana často musela i s celou rodinou stěhovat. Nakonec se rodina usadila v Rokycanech.</p>
HD	0.52 – 1.25	<p><i>Můj tatínek byl voják z povolání a tehdy už se šuškal, že k nám přijde armáda spojeneckých vojsk, v rámci rádobý osvobození Československa a kasárna měla být uzavřena. Takže on byl převelen sem do Rokycan, takže jsme se jako rodina i s mou maminkou a bratrem přestěhovali sem do Rokycan, kde jsme dostali vojenský byt u Václava.</i></p>
Děti		<p>Na základní škole vstoupila do souboru lidových tanců a písní. Každý v té době potřeboval kladný posudek, aby mohl dosáhnout na vysokou školu nebo cestovat. Soubor lidových tanců a následná vystoupení na to měli vliv.</p>
HD	2.37 – 2,45 (pokud nebude třeba krátit, tak do 3-04)	<p><i>Ve své druhé třídě jsme vstoupila do souboru lidových tanců a písní a byl to super. Cestovali jsme, vystupovali jsme, jezdili jsme. Zúčastnovali jsem se i celostátních přehlídek. Tam, kam se mohlo, Polsko, Německo, hodně jsme jezdili na Slovensko, Moravu, na to mám jenom krásné vzpomínky.</i></p>
		<p>Po gymnáziu začala studovat pedagogickou fakultu, aby si splnila svůj dětský sen a to stát se učitelkou. Byla přijata na obor výtvarná výchova a čeština a začala jí další velice zajímavá životní kapitola.</p>
HD	5.00 – 5.21	<p><i>Na fakultě výtvarných umění tehdy byli malíři, známí, kteří vystavovali, měli sv galerie, ty měli volné myšlení, ti nás naopak chránili před tím vlivem komunistického režimu.</i></p>
děti		<p>Na dobu studií vzpomíná paní Hana velice ráda.</p> <p><i>I to lze vynechat a začít hned s následujícím odstavcem</i></p>
HD	6.07– 6.50	<p><i>My jsme tam byli perfektní skupina, perfektní parta, jezdili jsme na hory, jezdili jsme na krajinářské kurzy – na týden, co bylo krásný postavit se do přírody a malovat nějaký úsek...jen ty nejlepší vzpomínky a určitě žádný tlak jsem nepociťovali, naopak náš vedoucí skupiny se nás snažil ochránit, tehdy se psali na studenty posudky a on to vždycky napsala tak, aby nikomu neublížil. Takže jenom krásné vzpomínky.</i></p>
		<p>Po ukončení studia chtěla pracovat jako učitelka na základní škole. Bohužel se tak nestalo. Dostala umístěnku do domova dětí a mládeže jako vychovatelka a vedoucí společenských věd.</p>

HD	7.39 – 8. 05	<i>Hrozně mě to mrzelo, opravdu jsem chtěla učit a byla jsem tam poměrně nešťastná, takže potom, kdy jsem si po 5 letech našla práci, tak jsme pociťovala tlak totalitního režimu _ nechtěli mě pustit a dokonce mi napsali takový posudek, a i mi to řekli do očí, že mě nikde nezaměstnají jako učitelka, ani jako uklízečka.</i>
Děti		Později se dozvěděla, že si z ní chtěli vychovat "dobrého" kádrového člena strany. Když žádala znovu, opět dostala negativní rozhodnutí. Nakonec se dočkala, mohla nastoupit na Březinu jako učitelka v lesnickém učilišti. Ani ta,m neměla úplně klid.
HD	8.50- 9.07	<i>Pamatuju si, že tam jednou Přijela tehdejší předsedkyně komunistické strany z Rokycan a říkala, že jsem tam málo komunističtí, ale my sme to náč přežili, takže nikdo nevstoupil do strany.</i>
děti		A jaké je motto paní Hany?
HD		<i>V mém životě se řídím několika zásadami. Mám ráda sama sebe, snažím se nelhat a nikomu neublížit, myslet optimisticky a přát všem to nejlepší</i>